

udvalgsarbejdet, så vi sikrer os, at vi med de udvidede beføjelser, som myndighederne får til at udveksle oplysninger om den enkelte, ikke går for langt i forhold til at knægte den enkeltes retssikkerhed.

Med de ord vil vi gå positivt ind i udvalgsbehandlingen.

Kl. 13.25

Den fg. formand (Birthe Skaarup):

Tak til ordføreren. Den næste ordfører er fru Anne Baastrup.

Anne Baastrup (SF):

For adskillige år siden blev der nedsat et udvalg, jeg tror, det er 15 år siden, som skulle kigge på kapitaliseringsproblemerne. Derfor er det jo rart, at vi nu kan sige, at det problem i hvert fald efter vores bedste overbevisning er løst, så man ikke som ung løber ind i en diskrimination.

Vi siger i SF naturligvis ja til det her forslag. Det er et godt forslag, og det er et godt skridt frem i forsøget på at gøre det nemmere og bedre for mennesker, der har været aktive på arbejdsmarkedet, som udsættes for en arbejdsulykke, udsættes for en erhvervsbetinget lidelse, og derved helt eller delvist mister deres erhvervsevne. Disse mennesker skal kompenseres, og disse mennesker skal behandles ordentligt.

Det har været nævnt, at et af problemerne med at få gennemført en arbejdsskadesag er tidsperspektivet. Det er fint, at vi nu har fået ændret tidspunktet for, hvornår en eventuel arbejdsskade kan forældes. Fint nok, men det er ikke så fint – det er jo ikke lovforslaget som sådan, der kan løse det her problem – at vi gang på gang kan løbe ind i mennesker, der har været udsat for en arbejdsskade og så kommer ind i systemet og får besked på, at om to måneder får de svar, og så får de to måneder efter besked på, at om to måneder kan man tage sagen op.

Jeg har fået en henvendelse fra en konkret person. Jeg tror, at han har fået det brev fra styrelsen 6 eller 7 gange, og til sidst blev han altså en anelse ked af det, plus at han fik en oplevelse af, at han ikke blev betragtet som et menneske, der har værdighed, og som skal behandles ordentligt.

For så igen at vende tilbage til lovforslaget. Vi synes, at det er en god idé, at man også går i gang med registrering af kræfttilfælde. Vi skal så bare se sådan på det her lovforslag, at nu starter man på det for fremtiden, men kunne vi ikke se på, hvornår vi i virkeligheden skulle give mulig-

hed for at lave den her registrering af kræfttilfælde, så de også kan se en forebyggelseeffekt i at lave lovgivningen på en lidt anden måde?

Så har jeg altså en lille kæphest, og det er beskyttelse af persondata. Jeg er fuldstændig klar over, at databeskyttelseslovgivningen ikke totalt svarer til persondatabeskyttelsesdirektivet, og grunden til, at den ikke ord til andet svarer til det, er, at vi var en flok i Folketingets Retsudvalg, som fik overbevist den daværende justitsminister om, at der er et ønske i det danske Folketing om at beskytte persondataoplysninger yderligere end det, der var på EU-niveau.

Vi fik forbedret databeskyttelsesdirektivet, så vores lov er bedre, og så er det altså lidt træls, hver gang man kommer ind på spørgsmålet om persondatabeskyttelse, at løbe ind i den der argumentation om, at det ikke er i strid med direktivet. Det er sådan en lidt anden måde at fortolke loven på end det, der var vores lov og vores hensigt med den – jeg var selv lovgiver den gang. Vi vil ikke have sort arbejde. Derom er vi ikke uenige. Men jeg synes, at vi lige skal se på, hvilke reelle muligheder vi har for at opnå, at de intentioner, der ligger i persondatabeskyttelsesloven, kan komme ind i den her lovgivning.

Men igen: Rent hurra heroppefra, men der er lige nogle småting, som vi skal bruge udvalgsarbejdet til at få afklaret.

Den fg. formand (Birthe Skaarup):

Tak til ordføreren. Næste ordfører er hr. Jørgen Arbo-Bæhr.

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Det kan blive en rigtig god dag i dag. Vi skal her i løbet af eftermiddagen behandle ikke mindre end fem forslag, som alle sammen udmærker sig ved at kunne give fremskridt for almindelige arbejdende mennesker i det her land. Det første af forslagene, som vi behandler her, retter op på en række af de helt åbenlyse problemer, der har været i arbejdsskadelovgivningen, som alle har erkendt, og som alle har været enige om at vi skal gøre noget ved.

Kl. 13.30

Langt om længe – efter meget lang forberedelse – har vi nu et lovforslag, som retter op på en række af de åbenlyse mangler. F.eks., og det har måske været en af mine kæphest, har vi levet med et system, hvor unge mennesker, der er kommet til skade på deres arbejde og skal have udbetalt deres arbejdsskadeerstatning som et engangsbeløb, konsekvent er blevet snydt –